

Σπήλαιο Αλεπότρυπα Δυρού

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Πέμπτη, 23 Οκτώβριος 2008 12:42 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 04 Φεβρουάριος 2009 14:09

Το σπήλαιο Αλεπότρυπα βρίσκεται στο βαθύ απάνεμο κόλπο του Δυρού της δυτικής Μάνης. Έχει μορφή επιμήκη (μήκος 280 μέτρα) και αποτελείται από μεγάλες αίθουσες με επίπεδη επιφάνεια, οι οποίες διαδέχονται η μία την άλλη με μικρή υψομετρική διαφορά. Στη μεγαλύτερη αίθουσα (100X60 μέτρα) υπάρχει λίμνη με πόσιμο νερό και μέγιστο βάθος 14 μέτρα. Το σπήλαιο κατοικείται τουλάχιστον από τις αρχές της Νεότερης Νεολιθικής (5300 π.Χ.) και για διάστημα περίπου 2000 χρόνων. Στα τέλη της Τελικής Νεολιθικής (3200 πΧ) σημειώνεται ισχυρός σεισμός και σφραγίζει την είσοδο του σπηλαιίου και μαζί και τη ζωή των κατοίκων του. Τα απομεινάρια τους αντίκρισαν οι σπηλαιολόγοι Ν. και Α. Πετροχείλου που το 1958 εντόπισαν το σπήλαιο.

Οι αρχαιολογικές έρευνες κατά τη δεκαετία του '70 δείχνουν εντατική κατοίκηση τόσο στο εσωτερικό, όσο και στην ευρύτερη περιοχή του σπηλαιίου. Οι πλευρικές κόγχες του αποτελούν τους χώρους διαμονής των νεολιθικών οικογενειών. Οι εστίες που ορίζονται περιμετρικά από πέτρες, οι μικροί φούρνοι και οι αποθηκευτικοί λάκκοι που είναι σκαμμένοι στο δάπεδο των αιθουσών του σπηλαιίου, φαίνεται πως εξυπηρετούν όλη την κοινότητα.

Η μελέτη των οστών ζώων και των καμένων καρπών δείχνει ότι η κτηνοτροφία, το κυνήγι

Σπήλαιο Αλεπότρυπα Δυρού

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Πέμπτη, 23 Οκτώβριος 2008 12:42 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 04 Φεβρουάριος 2009 14:09

και η αλιεία συνιστούν τις βασικότερες διατροφικές πηγές. Η άσκηση της γεωργίας είναι περιορισμένη, μια και το άμεσο φυσικό περιβάλλον του σπηλαιίου δεν ευνοεί ιδιαίτερα την ανάπτυξη της. Στις ασχολίες των κατοίκων συγκαταλέγονται κεραμική (αγγεία με γραπτή διακόσμηση, αποθηκευτικά αγγεία), κατασκευή κοσμημάτων από οστά και όστρεα σπονδύλου και μεταλλουργία.

Σημαντική ώθηση στην οικονομία της κοινότητας δίνουν οι θαλάσσιες επικοινωνίες που εντατικοποιούνται στο Αιγαίο από τα τέλη της Νεότερης και ιδιαίτερα κατά την Τελική Νεολιθική. Η παρουσία εργαλείων από οψιανό της Μήλου, η άσκηση μεταλλουργίας και η κατοχή κοσμημάτων από άργυρο εντάσσονται στο πλαίσιο εντατικοποίησης των οικονομικών-πολιτιστικών ανταλλαγών, που επιφέρουν σταδιακά και κοινωνική διαφοροποίηση.

Κόγχες του σπηλαιίου φιλοξενούν, τέλος και τα νεκρά μέλη της κοινότητας, στα οποία εκφράζεται ιδιαίτερος σεβασμός, που δηλώνεται τόσο με την προσφορά ταφικών δώρων, όσο και με την ανακομιδή κρανίων (οστεοφυλάκιο 19 κρανίων). Παρατηρείται υψηλή θνησιμότητα των παιδιών, ενώ ο μέσος όρος ζωής δεν ξεπερνά τα 35 χρόνια. Το γεγονός οφείλεται στην ανθυγιεινή διαβίωση και τη μονομερή διαίτα των κατοίκων του σπηλαιίου, συμπτώματα των οποίων αποτελούν η αναιμία, η αρθρίτιδα, η ελονοσία, η τερηδόνα κλπ, που διαπιστώθηκαν κατά την εξέταση των σκελετών.